

Borsodi L. László

ITT

Csenddé
szelídülnek
a szavak,
árnyékká
a testek.
Csupán
egy harang
kong.
Talán
dél van.
Talán
éjfél.
És
csukják,
csukják
a
kapukat.

A KÉK FOLYÓ

ez itt a kék folyó
víz mélyén kék homok
víz színén kék halak
partjain kék nyomok

kék hidak nincsenek
kék folyó elzubog
nagy szelek hogy fújnak
kékülnek alkonyok

HOGYHA EGYSZER

Hogyha érkezne,
biztos, hogy későn.
Ültetném székre,
ültetném ágyra,
vizet, ha kérne,
kínálnám borral,
lehet, teával,
őszi napokkal.
Beszélné sokat,
mondana semmit,
hallgatnám hosszan,
hallgatnám miért
tegnapig, holnap.
De csak, ha jönne,
de csak, ha egyszer.

